

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/379/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216209762
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2216209762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, Z., o zaplatenie 2.917,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 11C/167/2016-50 zo dňa 25. januára 2017 v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, vo výroku II. a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, vo výroku III. v spojení s opravným uznesením č. k. 11C/167/2016-56 z 25. januára 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom, výrokom I. súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.829,58 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 27.2.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 28 %.

2. Rozsudok súd prvej inštancie po citácii § 9 ods. 1 písm. j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) vecne odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 10.08.2015 uzavretá úverovej zmluvy č. 235325, podľa ktorej poskytol žalobca žalovanému bezúčelový úver vo výške 3.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 96 mesačných anuitných splátkach vo výške 58,70 eura splatných k 13. dňu kalendárneho mesiaca, so splatnosťou 1. splátky 13.08.2015 a poslednej splátky 13.07.2023. Celková čiastka, ktorú mal podľa zmluvy žalovaný splatiť (súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom) bola vyčíslená sumou 5.725,20 eura, pri RPMN 20,57 % a úrokovej sadzbe 17,90 % p.a. - fixnej do splatnosti. Žalovaný podľa dokladov predložených žalobcom poskytnutý úver riadne nesplácal a žalobca listom z 17.02.2016 vo väzbe na článok 8.1.2b všeobecných obchodných podmienok vyzval žalovaného na predčasné splatenie celého úveru, na základe čoho vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť žalobcovi celý dlh 3.166,25 eura do 27.02.2016.

3. Úverová zmluva uzavretá medzi stranami s prihliadnutím na charakter subjektov je spotrebiteľskou zmluvou. Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ). Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje ZoSÚ v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve a v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy (okrem všeobecných náležitostí podľa OZ). Nedostatok týchto náležitostí, konkrétne pokiaľ ide o

nedostatok písomnej formy zmluvy a ktorejkoľvek z náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) spôsobuje ten dôsledok, že s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ sa úver poskytnutý na podklade takejto úverovej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. V predmetnej zmluve z náležitostí požadovaných daným ustanovením absentuje výslovné uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej priemernej miery nákladov (RPMN), vypočítanej žalobcom v úverovej zmluve vo výške 20,97 %. Podľa všetkého pri výpočte RPMN žalobca podľa tabuľky 1.2. úverovej zmluvy vychádzal z údajov pod bodom 1.2. úverovej zmluvy, čo však nepostačuje, keďže zákon vyžaduje, aby z bolo v zmluve výslovne uvedené, z akých konkrétnych údajov žalobca vychádzal pri výpočte RPMN. Ak zákon uvažuje o predpokladoch (množné číslo) a žalobca udáva 1 predpoklad (jednotné číslo), je tento údaj alibistický, ibaže by korešpondoval priemernej RPMN, tá je však 16,33 % (nie 20,97 %).

5. Z § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť okrem iného zrejme ako výška splátky istiny poskytnutého úveru, tak aj výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. Túto náležitosť úverová zmluva neobsahuje. Pokiaľ ide o vyslovený právny záver k náležitosti vyplývajúcej z § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, súd poukazuje napr. aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline z 25.09.2014 sp. zn. 9Co/755/2014 a Krajského súdu v Trenčíne z 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia k danej otázke poukázal aj na to, že „účelom úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad daného ustanovenia, ktorý každý z údajov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených položiek teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k poplatkom“. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov (č.l. 4 a nasl. spisu) vyplýva, že zmluva o úvere presnú výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala (v tomto smere nie je tvrdenie žalobcu zo dňa 25.08.2016 č.l. 33 a nasl. spisu pravdivé), je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy. Na uvedenom konštatovaní už nemôže nič zmeniť ani prípadná výzva súdu na špecifikáciu žalovanej pohľadávky, ktorej sa žalobca v obdobných veciach zvykol domáhať.

6. Ak je úver (aj) bez poplatkov, je na mieste záver, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.910 eur a nie vo výške 3.000 eur, keďže sumu 90 eur ako poplatok za poskytnutie úveru ihneď na sumu 3.000 eur započítal a fakticky žalovaný čerpal (a mohol čerpať) iba 2.910 eur (pohyby na účtoch). Podľa žalobcom doloženého prehľadu na úverovom účte (tabuľka na čl. 14), žalovaný na úhradu záväzku od uzavretia úverovej zmluvy do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru listom z 17.02.2016 celkovo sumu 180,42 eura, konkrétne podľa žalobcu sumu 82,44 eur na istine a sumu 93,66 eur + 4,32 eur na úrokoch a poistnom. Po mimoriadnej splatnosti žalovaný už neuhradil žiadnu sumu. Ak vyššie uvedené nedostatky úverovej zmluvy ZoSÚ sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru na jej podklade poskytnutého, zohľadniac súčet doterajších platieb žalovaného na splnenie jeho záväzku celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 2.729,58 eura (2.910 - 180,42), ktorú žalobcovi súd zo žalovanej istiny priznal. Zároveň súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému aj zákonný úrok z omeškania v uplatnenej výške. Vo zvyšnej časti žalobu z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodnú zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Žalobca mal úspech 93 %, žalovaný 7 %, čistý úspech žalobcu je 86 %.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd žalobu zamietol podal odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že s uvedenými argumentmi súdu, na základe ktorých žalobu v časti zamietol sa žalobca nestotožňuje a považuje rozsudok za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Je nepochybné, že obchodné podmienky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, obsahujú v bode 2.5.3. spôsob anuitného splácania, ktorý je v tomto ustanovení vysvetlený. V bode 2.5.5. obchodných podmienok je

uvedené poradie uspokojovania pohľadávky. Podľa názoru žalobcu účelom a cieľom zákona č. 129/2010 Z.z. v časti týkajúcej sa dotknutej náležitosti nebola tá skutočnosť, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. V dôvodovej správe k § 9 ods. 2 písm. k) dotknutého zákona zákonodarca uviedol, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch. V akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Zo zmluvy je zrozumiteľne jasné, že splátka vo výške 58,70 eura pozostáva z poplatku za poistenie vo výške 1,44 eura, z úroku 17,90 % ročne, je pochopiteľné, že zvyšok tvorí istina. Uvedené mohol žalobca poskytnúť žalovanému aj v takom vyjadrení, aby niektoré z týchto údajov neboli uvedené v percentuálnom vyjadrení, avšak kedykoľvek bol ochotný poskytnúť ich v písomnej forme na základe žiadosti žalovaného a bezplatne. Žalovaný takú žiadosť žalobcovi neadresoval, ale namiesto toho si svoj záväzok nesplnil, vedomý si toho, že žalobca mu poskytol úver vo výške 3.000 eur. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Z uvedeného teda vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, ktorú banka klientovi poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úveru, znamenalo by to neúmerné rozšírenie rozsahu zmluvy čo by neprispelo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Napríklad pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatnosti 9 rokov, by splnenie tejto požiadavky znamenalo rozpisanie každej zo 108 mesačných splátok v členení na časť pripadajúcu na istinu a časť pripadajúcu na úroky. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami.

9. Žalobca poukázal aj na návrh generálnej advokátky Eleanor Sharoston prednesený dňa 09.06.2016 vo veci VEC C-42/15, návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore EÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda, Home Credit Slovakia, a.s. cla Klára Bíróová, zverejnený na stránke súdneho dvora, podľa ktorého amortizačná tabuľka nemusí byť súčasťou zmluvy o úvere (body 58 a 59 návrhu). Podľa jej názoru, zo znenia článku 10 ods. 2 písm. i) smernice 2008/48 vyplýva, že spotrebiteľ má právo vyžiadať si amortizačnú tabuľku kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Ak by veritelia boli povinní poskytnúť tabuľku len v okamihu podpísania zmluvy o úvere, slovné spojenie právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere, by bolo zbavené účinku a právo, ktoré z neho vyplýva spotrebiteľovi, by malo oveľa menší praktický význam. Amortizačná tabuľka poskytnutá pri uzavretí zmluvy o úvere je v podstate len vyhlásením o zámere, ktoré sa týka budúcnosti. Nepomôže spotrebiteľovi zistiť, ako sa mu darí splácať úver. Na tento účel si musí vyžiadať aktualizovanú tabuľku.

10. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

11. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nebolo.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Pre úplnosť je potrebné uviesť nasledovné:

14. Predmetom nároku žalobcu bolo zaplatenie istiny 2.917,56 eura, úroku 184,24 eura, úrokov z omeškania 1,57 eura, a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 2.917,56 eura a úrokov 184,24 eura od 18.02.2016 do zaplatenia a náhrada trov konania. Žalobca sa nároku na zaplatenie dlhu domáhal zo záväzkového vzťahu, z úverovej zmluvy č. 235325 uzavretej medzi stranami sporu 10.08.2015, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.000 eur. Žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 180,42 eura, ktoré boli započítané na istinu 82,44 eur, na úrok 93,66 eura, na poistné 4,32 eura.

15. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 1.829,58 eura s 5% ročným úrokom z omeškania od 27.02.2016 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. S prihliadnutím k rozsahu odvolaniu žalobcu bola predmetom prieskumu odvolacieho súdu časť výroku prvoinštančného súdu v zamietajúcej časti, v ktorej súd žalobcovi nepriznal žalobou uplatnený nárok v časti príslušenstva pohľadávky (úrokov a poplatkov) a trov konania z dôvodu, že zmluva neobsahovala zákonom predpísané náležitosti a preto súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z), aa).

18. V danej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená úverová zmluva dňa 10.08.2015, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.910 eur, pretože žalobca si ponechal 90 eur ako poplatok za spracovanie úveru, ktorý bol dohodnutý vo výške 3.000 eur. Úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť v mesačných anuitných splátkach v počte 96 po 58,70 eura pri dojednanej úrokovej miere 17,9 %, p.a. ZoSÚ vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Ustanovenie § 9 ods. 2 ZoSÚ stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ (účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu, nie písm. k) ako to uviedol súd prvej inštancie), zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, nestačí uviesť

len celkovú výšku splátok. Zo základného gramatického výkladu § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ je zrejmé, že požiadavka na to, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola ako náležitosť uvedená výška, počet a termíny splátok sa vzťahuje osobitne ako k istine, tak k úrokom, ako aj k iným poplatkom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného ustanovenia musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok ako istiny, tak aj úrokov, ako aj iných poplatkov, aby bolo zrejmé, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úroky a koľko na poplatky. Podľa názoru súdu zákonodarca pristúpil k prijatej právnej úprave po predchádzajúcich skúsenostiach, kedy bolo bežné, že veriteľ si započítaval splátky najprv na úroky, poplatky a rôzne sankcie a až naposledy na istinu (nebolo to v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka), čo ale spôsobovalo neprimerané zadlžovanie spotrebiteľov a narastanie ich dlhu. Pre spotrebiteľa (dlžníka) je dôležité, aby sa splátka započítava proporcionálne na všetky zložky, t.j. istinu a aj úroky a nie v prevažnej miere najprv na úroky a poplatky a až neskôr na istinu, pretože takýto spôsob započítavania splátky zvyšuje celkovú cenu plnenia. Predložená úverová zmluva zo dňa 20.05.2013 takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára výhodnosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcu za poskytnutý úver. Podstatným v danom prípade je to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať aj ďalšie náležitosti - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to obsahovať samotná zmluva. Ak žalobca tvrdí, že predloží spotrebiteľovi na požiadanie amortizačnú tabuľku, niet dôvodu, aby spotrebiteľovi nepredložil tabuľku, ktorá by zrozumiteľne uvádzala prehľad splátok (v zmysle zákona) pri uzatváraní samotnej zmluvy. Rovnaký právny názor vyslovil aj NS SR v svojom rozsudku zo dňa 29.11.2017 sp. zn. 7Cdo 128/2016 a 7Sžo 61/2015 z 28.06.2016.

19. Je pravdou, ako na to poukazuje žalobca v odvolaní, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 o návrhu na začatie prejudiciálne v konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 a ktorý súvisí s konaním žalobcu proti Kláre Bíróovej súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení z článku 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

20. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi) v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci.

21. Uzané vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok Súdneho dvora z 04.07.2006 keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva (aj rozsudok C-105/03 zo 16.06.2005, C-268/06 z 15.04.2008). Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada

právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 01.05.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity). Podstatným je, že znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v dotknutom ustanovení sa dostalo do konfliktu so smernicou, čo sa zistilo až po vydaní uvedeného rozsudku Súdneho dvora EÚ. Eurokonformný výklad nemôže nahradiť znenie zákona a správne na takúto situáciu zareagoval zákonodarca a prijal novelu sporného ustanovenia.

22. S ďalším odvolacím argumentom žalobcu sa odvolací súd už nezaoberal (či zmluva obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN), pretože to nepovažoval pre rozhodnutie vo veci samej za rozhodné. Posúdenie aj tejto spornej otázky vzhľadom na prijaté závery uvedené vyššie by nemali za následok priaznivejšie rozhodnutie pre žalobcu.

23. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v rozsahu napadnutom v odvolaní, vo výroku II. a III. potvrdil.

24. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Vzhľadom na to, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva podľa čl. 4 ods. 2 CSP.

25. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že návrh žalobcu na opravu rozsudku a uznesenia v úvodnej časti, v označení žalovaného súd považoval za irelevantný, pretože z oboch rozhodnutí nevyplýva, že by súd označil žalovaného nesprávne, v rozpore so žalobou.

26. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).